

Po czwarte, strona skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza naruszyła prawo, gdyż ustanowiła wymóg, że aby w stosunku do znaku towarowego nie znajdowały zastosowania podstawy wymienione w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, musi on zwracać uwagę i być fantazyjny lub kreatywny.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Blue Rose Inc.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Gardeur AG

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Wspólnotowy graficzny znak towarowy przedstawiający czarny kwadrat z wpisaną literą „g” dla towarów i usług należących do klas 3, 18 i 25 — zgłoszenie nr 1153741

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2007 r. — gardeur przeciwko OHIM — Blue Rose (g)

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

(Sprawa T-310/07)

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

(2007/C 247/59)

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4 i 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: gardeur AG (Mönchengladbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Beschorner, B. Glaser, C. Thomas)

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2007 r. — National Association of Licensed Opencast Operators przeciwko Komisji

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-318/07)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Blue Rose Inc. (Nashville Tennessee, Stany Zjednoczone)

(2007/C 247/60)

Język postępowania: angielski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie R 878/2006-2, dotyczącej wspólnotowego znaku towarowego nr 1153741 „g” w części, w jakiej oddalono odwołanie w odniesieniu do towarów z klasy 25,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i nakazanie interwientowi zapłaty kosztów postępowania administracyjnego przed Izbą Odwoławczą.

Strony

Strona skarżąca: National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: H. Bracegirdle, solicitor, M. Hoskins i C. West, barristers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy przedstawiający okrąg z wpisaną literą „g” dla towarów i usług należących do klas 9, 25 i 41

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r.
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie COMP/35.821, w której Komisja oddaliła skargę złożoną do niej przez skarżącą w 1990 r., zgodnie z którą członkowie tego stowarzyszenia byli przedmiotem dyskryminacji cenowej, ponieważ ceny płacone przez Central Electricity Generating Board (CEGB) w latach 1984-1990 za węgiel produkowany przez członków stowarzyszenia będącego stroną skarżącą były niższe od cen płaconych przez CEGB za węgiel produkowany przez British Coal Corporation (BCC), a nie istniało żadne obiektywne uzasadnienie dla takiej różnicy traktowania.

Komisja stwierdziła w zaskarżonej decyzji, że istniała różnica w cenach płaconych przez CEGB członkom stowarzyszenia będącego stroną skarżącą oraz cenach płaconych BCC, lecz uznała, że BCC oraz członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą nie zapewniali dostaw węgla na porównywalnych warunkach. CEGB mogła zatem płacić wyższe ceny za węgiel BCC w celu zapewnienia wykonania ustawowego obowiązku dostawy energii elektrycznej potrzebnej w Zjednoczonym Królestwie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że stwierdzenie Komisji, jakoby BCC i członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą nie zapewniali dostaw węgla na porównywalnych warunkach nie było poparte żadnymi dowodami, w których Komisja mogła oprzeć swoją decyzję.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zapłata zbyt wysokiej ceny za węgiel BCC mogłaby stanowić pomoc państwa, która nie została zgłoszona, a więc byłaby niezgodna z prawem.

W dalszej kolejności skarżąca podnosi, że ustalenia Komisji są niespójne z poprzednią decyzją Komisji z 1991 r. w sprawie tej samej skargi złożonej do Komisji.

W odniesieniu do odrzucenia przez Komisję skargi złożonej do niej przez stowarzyszenie będące stroną skarżącą w niniejszej sprawie w odniesieniu do okresu 1984-1986 z powodu jej niedopuszczalności i braku interesu wspólnotowego, skarżąca stwierdza, że:

- Komisja błędnie uznała, że nie przysługuje jej już na podstawie traktatu EWWiS wyłączna kompetencja w zakresie stwierdzenia istnienia dyskryminacji cenowej w omawianym okresie;
- Komisja błędnie uznała, że członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą mogą wystąpić ze środkiem zaskarżenia do sądów krajowych w odniesieniu do omawianego okresu oraz
- opóźnienie w rozstrzygnięciu kwestii podniesionych w skardze złożonej do Komisji przez skarżącą w niniejszej sprawie w 1990 r. wynika z naruszeń prawa, jakich wówczas dopuściła się Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2007 r. — Jones i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-320/07)**

(2007/C 247/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Glenn Jones i Daphne Jones (Neath, Walia), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Walia), Desmond Ivor Evans i David Raymond Evans (Maesteg, Walia) (przedstawiciel: D.I.W. Jeffreys, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie COMP/37.037 w sprawie złożonej przez skarżące skargi do Komisji dotyczącej niedozwolonej dyskryminacji cenowej stosowanej przez Central Electricity Generating Board;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na mocy art. 230 WE i ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. (Sprawa COMP/37.037 — SWSMA), oddalającej skargę złożoną do Komisji, według której w okresie od 1984 r. do 1990 r. Central Electricity Generating Board stosowała praktyki cenowe względem producentów węgla, które stanowiły niedozwoloną dyskryminację cenową prywatnych producentów węgla, w tym skarżących, która była niezgodna z art. 4 lit. b) traktatu EWWiS, który wówczas obowiązywał.

Skarżące podnoszą, że w tej decyzji Komisja popełniła kilka istotnych błędów co do prawa lub okoliczności faktycznych, a więc należy stwierdzić nieważność tej decyzji.